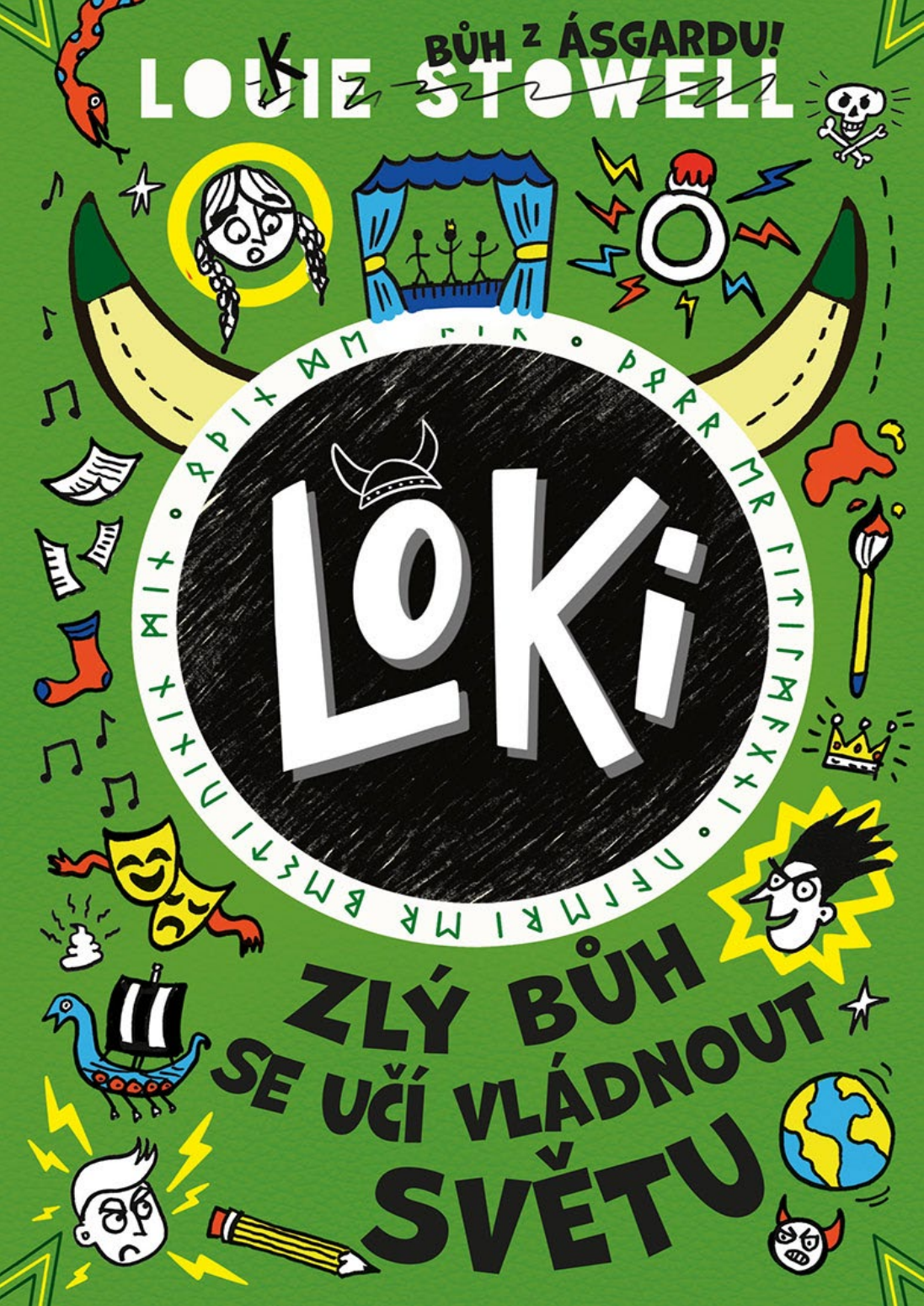

K BŮH Z ÁSGARDU!
LOUIE STOWELL

LOKI

ZLÝ BŮH
SE UČÍ VLÁDNOUT
SVĚTU

Loki:

zlý bůh se učí vládnout světu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Louie Stowell

Loki: zlý bůh se učí vládnout světu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

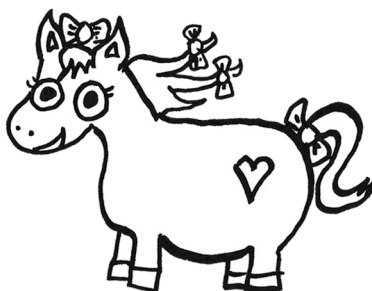
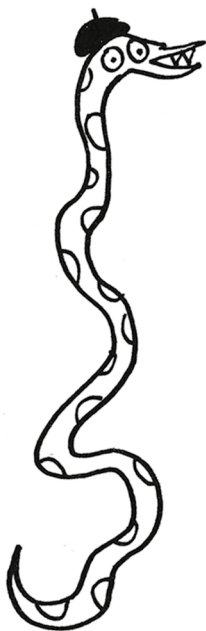
ALBATROS **MEDIA**

**Majitelem
této knihy je:**

LOKI

LOUIE STOWELL

LOUIE STOWELL

Loki

Zlý bůh se učí vládnout světu

Z anglického originálu Loki: A Bad God's Guide to Ruling the World
vydaného nakladatelstvím Walker Books Ltd v roce 2023

přeložila Eva Kadlecová.

Ilustrovala: Louie Stowell

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2024

ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem 5. května 22, Praha 4.

Číslo publikace 44 466.

Jazyková korektura: Marie Fišerová

Odpovědný redaktor: Jan Dvořák

Technický redaktor: Radek Střecha

1. vydání

Pro čtenáře od 7 let

www.cpress.cz

e-shop: www.albatrosmedia.cz

Vytěžování textu či dat z této publikace ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU
je zakázáno.

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

Copyright © 2023 Louie Stowell

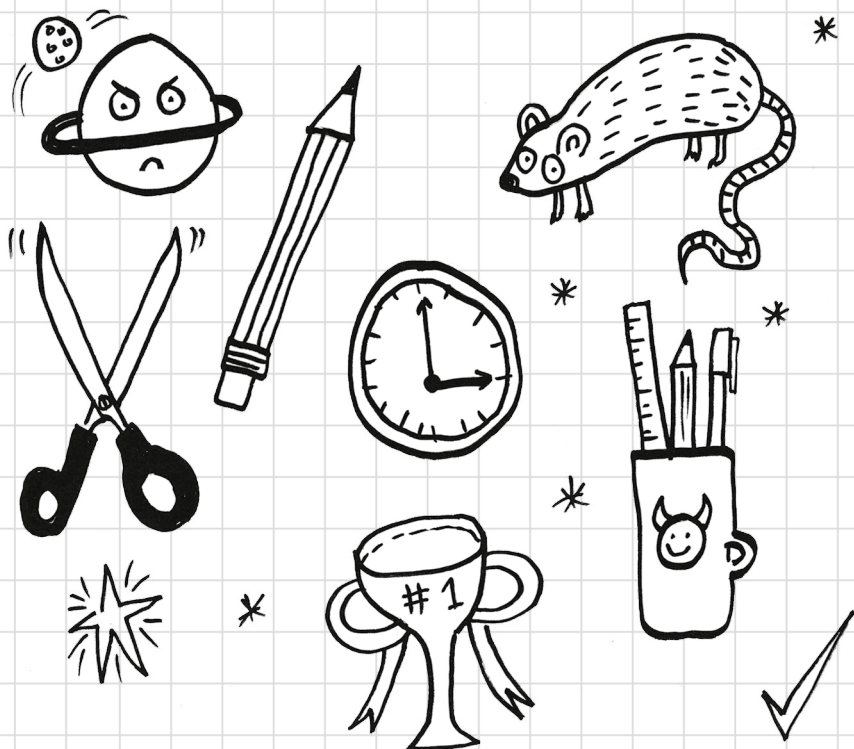
Published by arrangement with Walker Books Limited, London SE11 5HJ.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted,
broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by any
means, graphic, electronic or mechanical, including photocopying, taping and
recording, without prior written permission from the publisher.

Translation © Eva Kadlecová, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-264-5394-9

ISBN e-knihy 978-80-264-5407-6 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

MAPA
SVĚTŮ
(měřítko je přibližné)

**STROM
SVĚTA**

VANAHEIM

NUDNÍ BOHOVÉ

**MŮJ
DŮM**

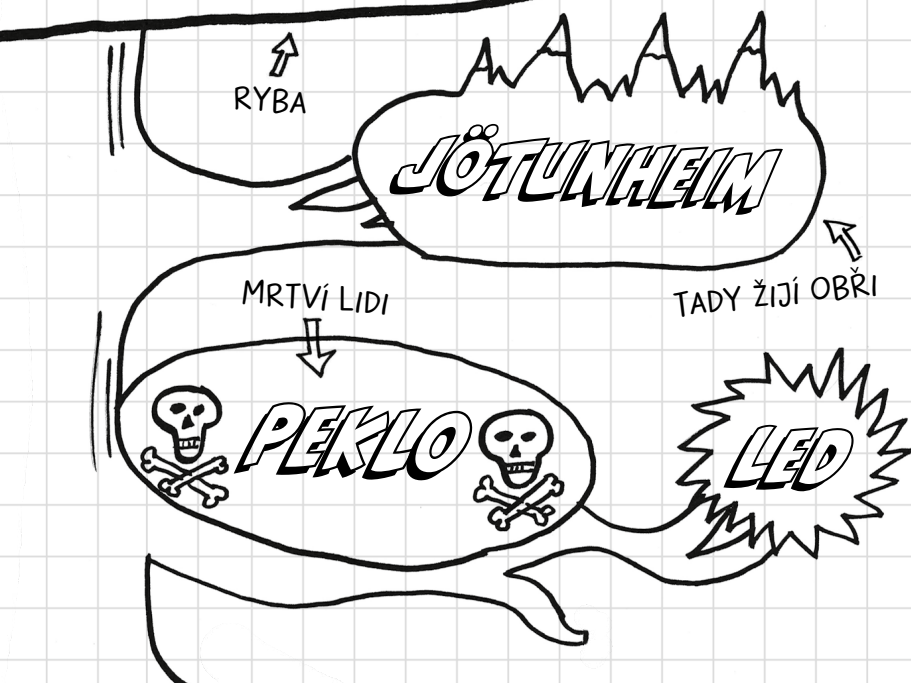
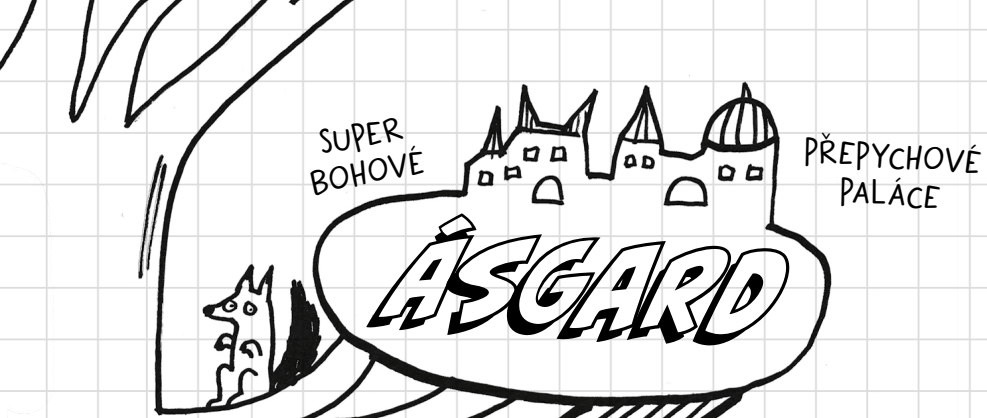
LIDI

ÁLFOVÉ

DALŠÍ ÁLFOVÉ

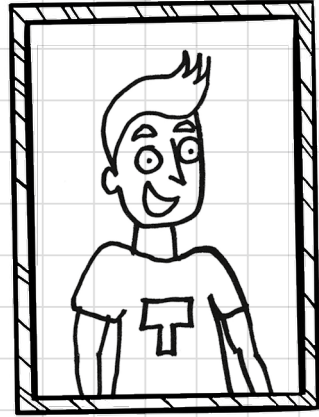
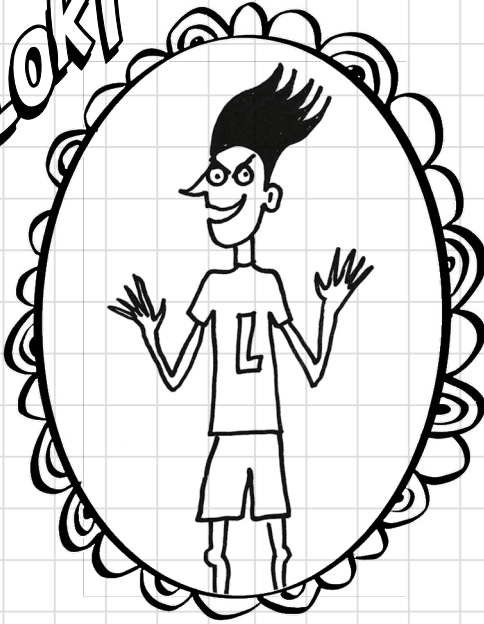
OHŇ

TRPASLICI

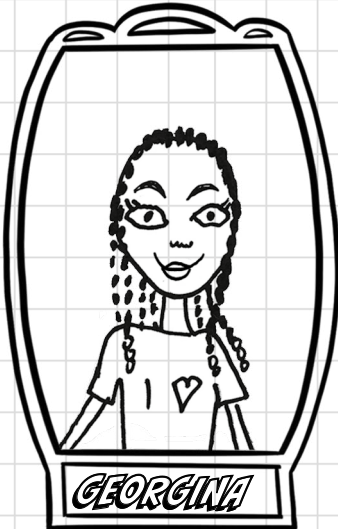

Postavy

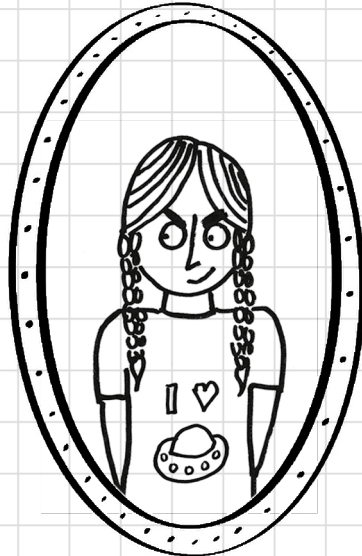
LOKI

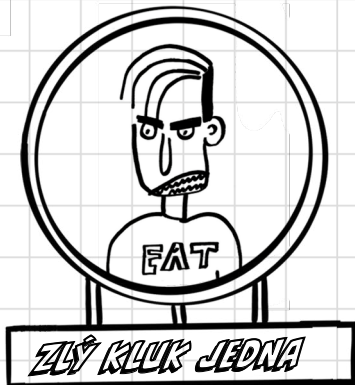
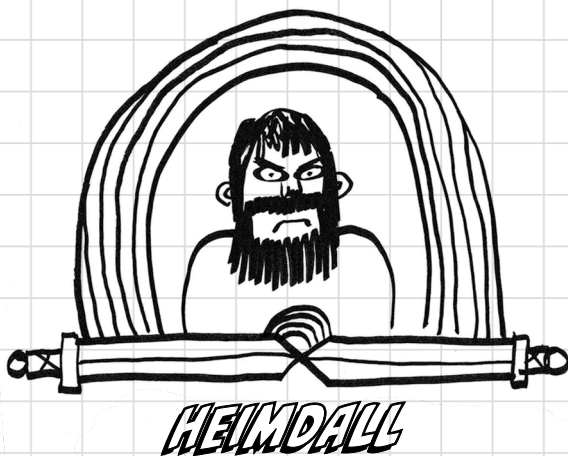
THOR

GEORGINA

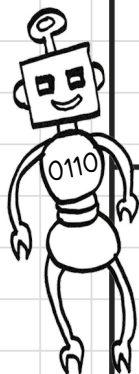

VALERIE

Rozvrh hodin

	Pondělí	Úterý
1 	MATIKA 	MATIKA
2	VÝTVARKA	PSANÍ
3	ČTENÍ	ANGLINA
4	OBČANKA	ZEMĚPIS
5	 TĚLÁK	PŘÍRODOVĚDA

LOKI ♥ PAUZY NA OBĚD

NAPIŠ SI ÚKOLY

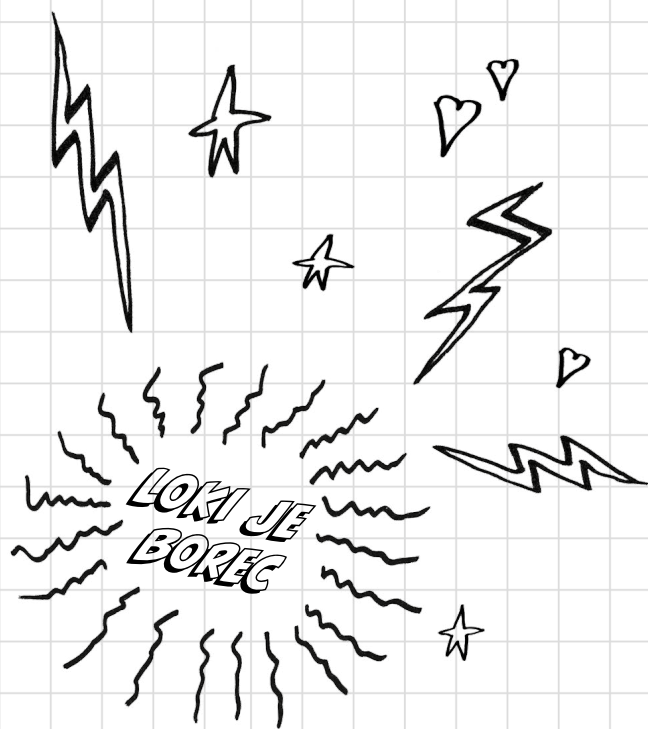

VZTEKLÝ
UČITEL

Středa	Čtvrtek	Pátek
 DRAMAŤÁK	ČTENÍ	ANGLINA
ANGLINA	PSANÍ	HUDEBKA
INFORMATIKA	ZDRAVOVĚDA	FRÁNINA
MATIKA	VÝTVARKA 	TĚLÁK
FILOZOFIE	OBČANKA	DĚJÁK

Jsem
francouzský
brambor.

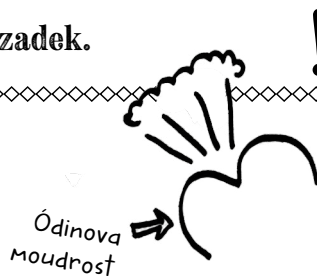

O této knize:

Toto je magický deník, což by měla být fantastická věc, ale ve skutečnosti je to spíš noční můra. V praxi to funguje tak, že já, Loki, bůh neplechů a všech špatností, sem zaznamenávám své skutky a deník mi podle nich vypočítává tak zvané kázeňské skóre. Tento výpočet málokdy dopadne v můj prospěch.

A aby toho nebylo málo, kdykoli si jen nepatrně pozměním pravdu, deník mě opravuje. A já tyhle nesmysly musím trpět, protože deník je naprogramovaný tak zvanou moudrostí toho smradlavého zadka Ódina.

Oprava: Ódin není žádný smradlavý zadek.

HA! Vyhrál jsem! Přinutil jsem deník napsat „smradlavý zadek“!

No nic. Zkrátka, ostříhal jsem vlasy bohyni Sif a za trest mě poslali do Midgardu, kterému vy, smrtelní červi, říkáte Země. V rámci tohoto trestu musím žít v těle smrtelného dítěte a nesmím lidem odhalit své úžasné božské schopnosti. V tomto pravidle jsem naštěstí objevil skulinku: Pokud mě lidi přímo NEUVIDÍ proměňovat se ve zvířata a jiné bytosti, můžu to dělat, jak často se mi zachce.

To je bohužel pravda.

V Midgardu je se mnou moje falešná rodina: Thor, Hyrrokkin a Heimdall.

Během svého pobytu na Zemi jsem zatím stihl toto:

- ! Zaznamenána lež: tu knihu (a v podstatě ani tu hůlku) jsi nedostal proto, že jsi teď „úchvatný“ nebo snad Good God. Hyrrokkin ti ji dala s tím, že se máš ještě hodně co učit.**

Ach jo. Proto tady asi pořád trčím...

Den první:

Pátek

Lokiho kázeňské skóre aneb LKS:

0

Nový začátek si žádá reset.

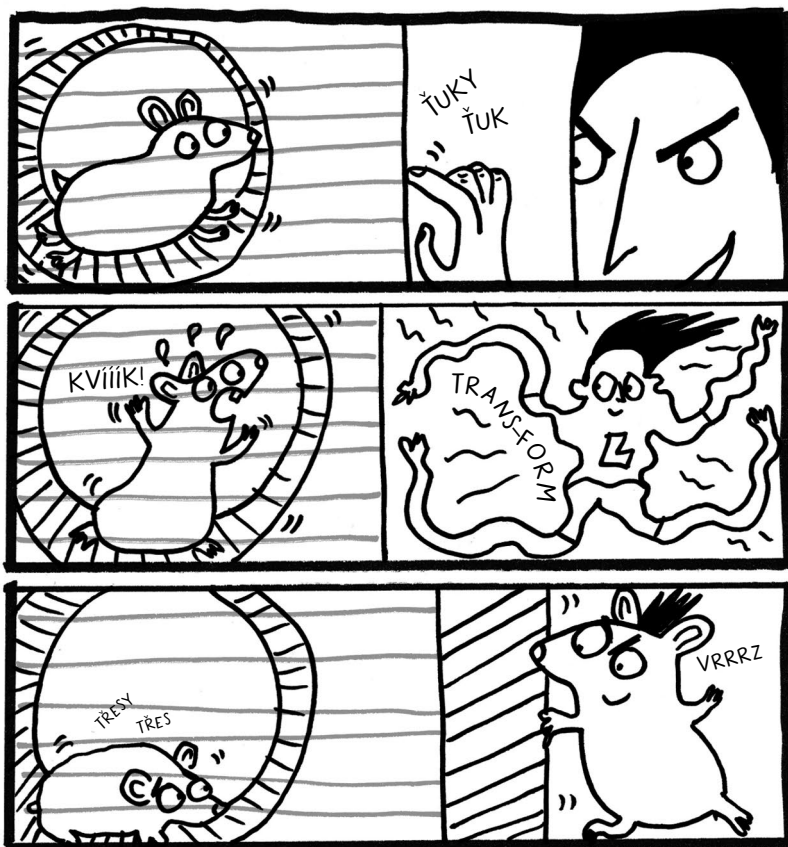
Jmenuju se Loki a jsem křeček. Nebo jsem aspoň byl, dokud jsem dneska nepřišel domů. Začalo to včera (ve čtvrtek) tím, že mě Thor hrozně otravoval. Ve škole dostal speciální odměnu za to, že se snažil v hodině čtení: směl si vzít domů třídního křečka. Jestli to náhodou nevíte, to je mezi lidskými dětmi obrovská pocta, asi jako kdyby vám v Ásgardu nabídli, že můžete na hostině sedět po Ódinově pravici.

A vlastně je to ještě lepší, protože křečkové jsou chundelatí a roztomilí a nelibují si v dlouhých, nudných proslovech.

Proslovy?
Já? Vždyť
ani neumím
mluvit!

Po večeri si dal Thor klec k sobě pokojíčku, a zatímco si koupal svoje smradlavé smrtelné tělo, proplížil jsem se k ní a díval se, jak si ten tvoreček hraje na svém malém kolečku. Připadalo mi, že se mu to líbí. Vlastně to vypadalo, že se mi přímo vysmívá, že já si takové radosti užívat nemůžu. Že nikdo na světě není tak cool jako křečci. A tak...

Hrál jsem si na kolečku a byla to radost. Pochutnával jsem si na semínkách. Choulii jsem se v hnízdečku z rozcupovaného papíru. Užíval jsem si prosté radosti křeččího života, třeba když jsem objevil, že mám lícní torby a můžu si do tváří nacpat hromadu jídla.

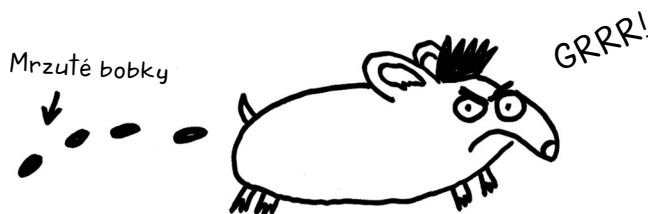
Bohužel se Thor vrátil dřív, než jsem se stihl proměnit zpátky do lidské podoby, a tak jsem se rozhodl, že se schovám v kleci, dokud neusne, abych mu to nemusel vysvětlovat. Jenže se mi začalo chtít spát. A choulit se s druhým křečkem v pelíšku bylo tááák příjemné.

Když jsem se dnes ráno probudil, byl jsem pořád v kleci, ale už ne v Thorově pokojíčku. Byl jsem v naší školní třídě!

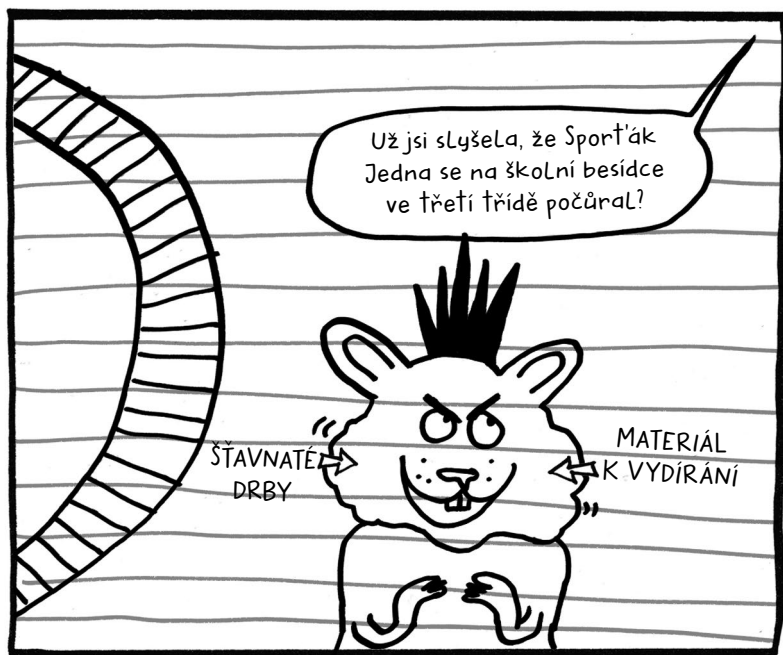

Byl jsem v pasti. Nemohl jsem se proměnit, dokud nebude třída prázdná, jinak bych mohl odhalit smrtelníkům své božské schopnosti. Už zase. (Jednou nebo dvakrát mi to možná prošlo, ale předpokládám, že situaci „vylézt z pohodlné klece s hromadou jídla v puse, abych ukázal učitelce, že ve škole *nechybím*“ by Ódin asi nevnímal jako otázku života a smrti.)

Jakmile učitelka odešla, rozhodl jsem se jednat. Jenže sotva jsem pootevřel dvířka klece, objevil se další otravný učitel a celý zbytek přestávky si přede mnou hrál s telefonem.

K mé stále větší mrzutosti (a ke stále větší hromádce křeččích bobků) jsem se až do večera nemohl vrátit do lidské podoby. Výhodou bylo, že vyučování není taková nuda, když při něm můžete běhat v kolečku. A navíc se doslechnete zajímavé věci, protože před křečky si nikdo nedává pozor na pusu.

Když jeden ze všímavějších spolužáků zaznamenal, že v kleci jsou teď dva křečkové, musel jsem se na chvíli dokonce schovat do pilin. Naštěstí někoho jiného napadlo, že náš křeček možná přes noc porodil. Při podrobnějším zkoumání by takové vysvětlení nejspíš neobstálo, protože jsem byl převtělen v dospělého křečka. Ale naštěstí jiný spolužák diskusi přerušil tím, že někoho pokousal, čímž mě nechtěně pozornosti zbavil.

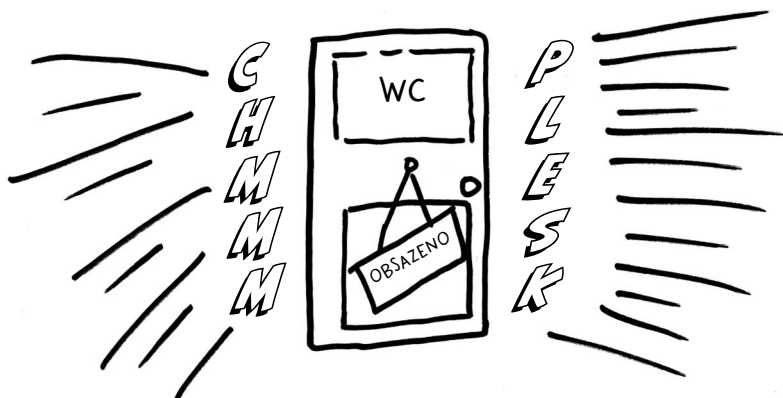
HRYZ

KŘÍK

Když bylo vyučování KONEČNĚ za námi, utekl jsem z klece, přeměnil se a běžel domů. Loki normálně nikdy nikam neutíká. Ale věděl jsem, že s každou minutou zpoždění na mě Hyrrokkin a Heimdall budou mít ještě větší vztek. A jejich vztek je jako ten vlk, který každý den utíká po nebi a snaží se sežrat slunce. Až na to, že slunci aspoň nikdo nenadává.

Moji falešní rodiče Heimdall a Hyrrokkin už na mě čekali. Thor seděl v rohu a se samolibým výrazem hrál počítačovou hru. Thor dělá úplně VŠECHNO se samolibým výrazem. Dokonce i kadí se samolibým výrazem. Aspoň myslím. Nesleduju ho při tom. To nepotřebuje vidět vůbec nikdo.

„Všechno můžu vysvětlit!“ volal jsem hned ode dveří.
Ale než jsem si stihl začít vymýšlet, proč jsem zmeškal snídani a „chyběl“ ve škole, Heimdall mě objal.

„Měl jsem o tebe strach!“ řekl.

Zamrkal jsem. Stal se snad zázrak? Že bych se vyhnul trestu? Bude snad všechno dobré a sladké a úžasné?

Spoiler: *NE*. Ne, nebude.

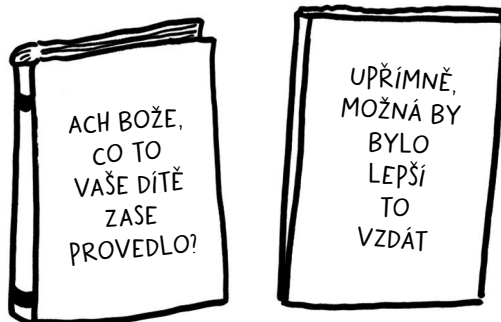
Hned po objetí totiž přišel řev. Spousta, spousta řevu. A když přestal rvát Heimdall, začala rvát Hyrrokkin. Když konečně přestala rvát i ona, vysvětlil jsem jim, že jsem byl v křeččí podobě a že jsem školu vlastně nezameškal: byl jsem ve třídě úplně celý den,

dokonce i o přestávkách, což by mi mělo získat kázeňské body NAVÍC.

Ale místo toho jsem si jen vyslechl další výčitky, že jsem „riskoval odhalení svých schopností“, že jsem nikomu neřekl, kde jsem, takže se všichni „báli, že můžu ležet mrtvý někde v příkopě“, a, což je opravdu k smíchu, že jsem „ohrozil křečka“.

Potom Heimdall sáhl po svých oblíbených rodičovských příručkách.

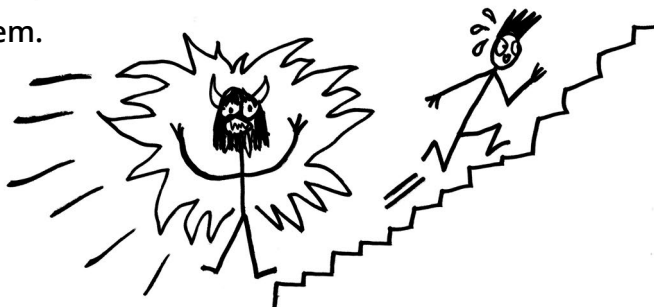
A své rodičovské kázání zakončil mou nejméně oblíbenou frází:

Proč nemůžeš být jako Thor?
S ním žádné problémy nejsou!

GRR. Například ta partička mrtvých mrazivých obrů by s ním jistě nesouhlasila. Tedy, nesouhlasili by, kdyby nebyli mrtví, protože THOR JE VŠECHNY POVRAŽDIL.

A když jsem na to zdvořile upozornil, poslali mě rovnou do postele, protože jsem drzý. Neslyšel jsem přitom náhodou, jak se Hyrrokkin uchechtla? Nevím jistě, protože jsem prchal po schodech před Heimdallovým hněvem.

Den druhý:

Sobota

Lokiho kázeňské skóre aneb LKS:

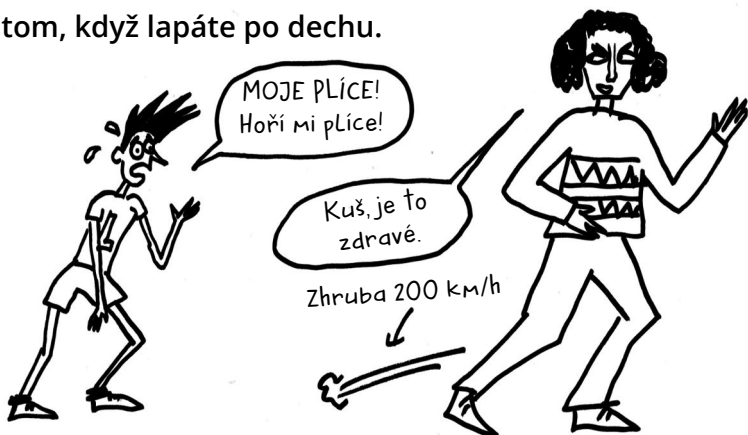
-50

Odečteny body za to, že přiděláváš starosti rodičům.

Nejsou to moji opravdoví rodiče!

Ráno si celá naše pětičlenná „rodina“ vyrazila „trochu na čerstvý vzduch“. Aspoň Hyrrokkin takhle nazývá chození dokolečka kolem parku tempem, jaké byste čekali od pochodujících vojáků, když jdou pozdě do bitvy. Já osobně nemám ponětí, co je zdravého na tom, když lapáte po dechu.

A jelikož Hyrrokkin a Heimdall strávili celou procházku tím, že mi nadávali, začal jsem mít podezření, že celá akce byla ve skutečnosti jen trestem v přestrojení.

Za zvuků hvízdání mých plic Hyrrokkin mně a Thorovi oznámila: „Chystáme se s Heimdalem prozkoumat jednu smrtelnickou tradici známou jako dovolená.“

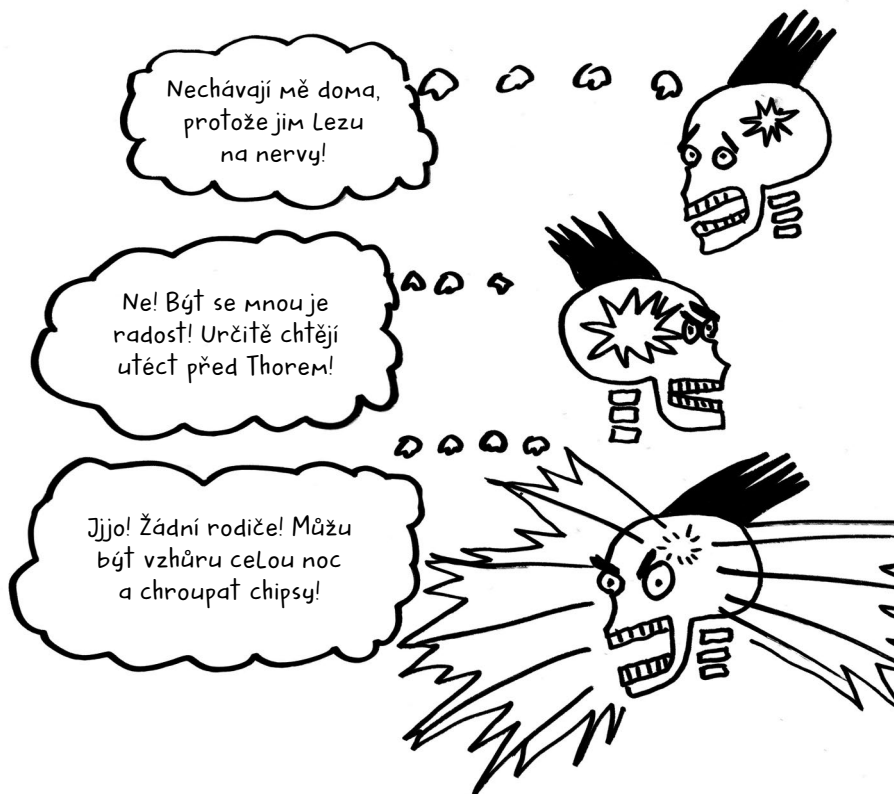
Já už přibližně vím, co je to dovolená, protože kdykoli narazím ve světě smrtelníků na nějaký dosud neznámý pojem, objeví se mi v tomto deníku vysvětlivka.

Dovolená: Při dovolené lidé v Midgardu cestují na nějaké jiné místo v Midgardu. Někdy je tam tepleji než v jejich obvyklém příbytku a cílem dovolené je cachtat se v oceánu jako vodní had. Někdy je tam zase zima jako v Jötunheimu a cílem je klouzat se na lyžích dolů z hor jako mrazivá obryně Skadi. Účelem dovolené obecně je možnost dočasně zapomenout, že život smrtelníka je krátký, tragický a prázdný. Druhým účelem je pak utéct před lidmi ze svého okolí, kteří člověku lezou na nervy.

Když jsem ale vyjádřil radost nad tím, že budu chybět ve škole, Hyrrokkin mě opravila: já a Thor zůstaneme doma.

Můj myšlenkový proces byl poněkud zmatený:

Ale i o tuhle radost mě brzy připravili. Do debaty se totiž vložil Heimdall.

„Ódin sem pošle někoho z Ásgardu, aby na vás dohlížel, až budeme pryč...” Oči mu jen zářily a pusa se mu zkroutila do znepokojivě spokojeného úšklebku...

Ne. To ne.

